

Els robiols de na Marieta

Això era i no era un drac d'aquests que treuen foc pels queixals i peguen uns bramuls que fan tremolar i que no tenia altra cosa a fer que encaçar i fer malifetes als habitants del castell.

El rei, apurat de tot, va dir que el que fos capaç d'alliberar-los del drac s'enduria una senalla plena d'or.

No gaire lluny del castell hi vivia na Marieta. Un dia, na Marieta ajudava a la seva padrina a fer robiols de confitura i li demanà:

- Padrineta! Com és que vos surten tan bons els robiols?
- Doncs, perquè tenc aquest llibre que em donà una fada fa molts d'anys i em diu tot el que he de menester saber –contestà la padrina.

Na Marieta se'l va mirar molt i va veure que era un llibre màgic, que les pàgines s'escrivien totes soles i deien el que necessitaves en aquell moment.

Quan na Marieta el llegia, va veure que li deia que fes uns robiols amb uns ingredients que li varen parèixer molt estranys; però ella ho va fer.

Quan varen estar acabats, li va dir que anàs a veure el drac i el convidàs a menjar-ne. I tot i que li feia molta por, hi va anar i digué:

- Vols tastar un robiol?

I el drac que era molt llépol, però rabiós, respongué:

- A tu, et tastaré!
- Primer tasta els robiols –digué na Marieta.
- Els tastaré i per acabar-me d'omplir et menjaré a tu.

El drac es menjà els robiols amb una mossegada i, tot seguit, tornà tan petit com un conill, i mai més no va poder espantar ni fer malifetes a ningú.

Na Marieta s'endugué la senalla plena d'or i tots els habitants del castell foren feliços i menjaren anissos.

